

Hamburg bemutatkozik Budapesten

Hamburgnak, az önálló tartományi rangú északnémet kikötővárosnak utánozhatatlanul gazdag és színes a kulturális élete. A kultúrmetropolis, amellyel ilyen szempontból talán csak a falaitól megfosztott Berlin vetekedhet, szinte megszámlálhatatlan kulturális intézménynek, színháznak, hangversenyteremnek, múzeumnak, galériának, hivatalos és alternatív művészeti produkciókat teremtő műhelynek ad otthont. A kétféle város lakói és vendégei elképesztően gazdag kínálatból válogathatnak nap mint nap. A világhírű operaház magas színvonalú előadásai, a Musikhalle klasszikus hangversenyei, a Schauspielhaus és a Thalia Theater izgalmas színházi eseményei jól megférnek a Reeperbahn könnyebb műfajú kínálatával vagy a kísérleti színházak kritikuspróbáló előadásaival, a gyárcsarnokokból átalakított kultúrközpontok változatos popkoncertjeivel. A mindig újat és legtöbbször értékeset nyújtó hagyományos és avantgárd produkciók elege adja az értők szerint azt a sajátos, amit hamburgi kultúrának neveznek. Hogy pontosan mi ez, azzal a következő hetekben a hazai közönség is megismerkedhet a Hamburg Buda-

pesten '96 elnevezésű rendezvénysorozaton. A program létrejöttének körülményeiről és tartalmáról dr. Christina Weisst, Hamburg kulturális szenátor asszonyát kérdeztük, aki a rendezvénysorozat alkalmából maga is Budapestre látogat.

- Miért éppen Magyarország, miért éppen Budapest?

- Az ok igen egyszerű. Az 1992-ben aláírt, majd tavaly meghosszabbított kulturális megállapodás Hamburg és Budapest között rendszeres kulturális csereprogramokat irányoz elő, és Budapest tavalyi nagy sikerű hamburgi bemutatkozása után most mi vagyunk soron. A megállapodás az ilyen rendezvények mellett ösztöndíjasok cseréjét is tartalmazza.

- Milyen kínálatot utaznak Budapestre?

- A program összeállításakor figyelemmel kellett lennünk a nyelvi akadályokra, ezért elsősorban olyan eseményekkel leszünk jelen a magyar fővárosban, amelyek élvezetéhez nem szükséges a nyelvismeret. A budai Tölgyfa Galériában a hamburgi képzőművészek szövetsége grafikai lapokból és a híres kikötői bazárból származó egzotikus tárgyakkal komponált kiállítással mutatkozik be. A Vízvárosi Galéria egy magyar

és egy hamburgi képzőművész, Ambrus Erzsébet és Annette Wehrmann közös tárlatának és performance-nak, a Vigadó Galéria pedig az egyik legismertebb német plakátművész, Holger Matthies kiállításának ad otthont. Igazi csemegének ígérkezik a különböző művészeti ágakban maradandót alkotó Horst Janssen rézkarcainak kiállítása és írói-költői munkásságának irodalmi est keretében történő bemutatása a Petőfi Irodalmi Múzeumban, **Eörsi István** fordításában és előadásában. A zenei életet a Szent Jakab-székesegyház oratóriumokra szakosodott ének- és zenekara, valamint egy különleges stílusú utcai zenekar, a Tuten und Blasen szabadtéri fellépőszervezete képviseli. Nem marad ki a film sem: a budapesti Goethe Intézetben egybekezd között a német film egyik sokoldalú sztárjának, Detlev Bucknak a filmvígjátékaival ismerkedhetnek meg a celluloidcsemegére vágyó budapestiek. Ugyancsak a Goethe Intézetben lesz irodalmi est, amelyik a budapestiek hamburgi vendégeskedésének eredménye: három fiatal magyar író bemutatja egy-egy hamburgi pályatársát és a hatuk műveit tartalmazó antológiát.

- Más városokban is rendeznek a hamburgiak hasonló programsorozatot?

- Viszonylag keveset, és azokat is a testvérvárosainkban, Prágában, Chicagóban. Szentpétervárral egyelőre nem jutottunk idáig.

- Mennyibe kerül és ki finanszírozza a budapesti bemutatkozást?

- A teljes program csaknem 300 ezer márkába kerül. Ebből 130 ezer márkát a hamburgi kulturális hivatal, 40 ezret egy hamburgi alapítvány, 100 ezret Budapest, a fennmaradó részt pedig a Goethe Intézet, illetve más állami és magánszponzorok állják.

- Folytatás?

- Budapestten erről is beszélgetni szeretnék partnereimmel, egyelőre 1998-ig szól az együttműködési megállapodásunk. Megpróbálok az üzleti világban is szétnézni, a gazdasági együttműködés erősítésének lehetőségét felkutatni.

- Ez nem tipikusan kultúrszenátori szerep.

- Nem, de úgy gondolom, hogy a kulturális kontaktusokra jól ráépülhet a gazdasági együttműködés. Épp most olvastam, hogy a kultúra ma már a világ egyik legnagyobb gazdasági ágazata.

Léderer Pál